gas ſind nenda palluks, ehk ſadaks omma ſullaſe ſind palluma; ſa wiſt peakſid ſedda ſureks auuks, et ta ennaſt nenda allandaks ſo wasto, ja ehk ſa kül hea melega ei annakſid, ei ſa ſiiski temmale kelaks: agga kui ſe keige kunningatte kunningas, ſe keige wäggewam ja rikkas Jummal isſe ſind palluma tulleb, ei karda ſinna polegi ei mikski Tedda pannes, egga tulle ſeſt jällestus ei naeſe egga laste peäle, waid nemmad on niſammoſugguſed, kui ſinna — ei uſſu nemmadke Jummala tòt. Agga kättemaksmisſe pääw saab tullema, saab wissist tullema! Ja siis wòttab se suur wòllalinne, kes wahhest kül kaua aega laenuks peab, agga siiski on tru tasſuja, ſulle ütteldа: Mittokord kül olled omma ukſe eeſt mind käskind ärraminna, ja olled omma kõrwa mo eeſt lukko pannud; ma nüüd tahhan ſind ka ommaſt ukſeſt ärra sata ja omma kõrwa kinaipanna ſo ullumisſe ja ſo hammaste kirristamisſe eeſt; heitke tedda wälja keige süggawama pimmedusſe sisſe! — Oh, teie jölledad innimesſed, kuida ommeti ſadate isſeennaſt ni otſata ſure õnnetusſe sisſe! Oh, teie wägga waesed arro piddajad, kui wägga ſandiste ollete arro piddanud!

Mul on naene ja lapſed nemmad tahtwad süa, ütleb monni nukra näoga, ei woi minna anda: pean mo ommakste eeſt hoolt kandma, et nemmad ilma ei olle, kui mind ep olle ennam ollemas; nemmad on mo keigeliggemad. — Pea tulleks ſeſt arwata, kui olleks ſul õigus ollewad; agga ep olle. Ei olle ſinno ommakſed ſo keigeliggemad mitte; ſo Jſſand peab ſulle lähhäm ollema neiſt. Seſt ſa ommeti tead, mis Ta ütleb: kes issa ellik emma, kes poega ehk tüttart ennam armastab kui mind, ſe ep olle mitte minno wäärt; — ja, ei pea ſinna mitte murretſema, ütleb ſinno Jſſand, ei hoomſegi päwa ette; paljo wähhem weel nende päwade ette, mil